

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

SCIENTIA

18

JUNE, 2021

VALENCIA, KINGDOM OF SPAIN

SCIENTIFIC FORUM: THEORY AND PRACTICE OF RESEARCH

I INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND THEORETICAL CONFERENCE

VOLUME 2

**EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM**

18 June, 2021

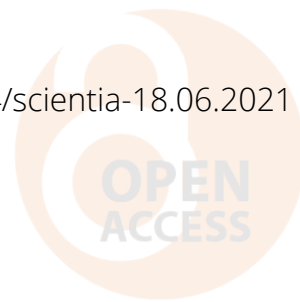
Valencia, Kingdom of Spain

SCIENTIFIC FORUM: THEORY AND PRACTICE OF RESEARCH

I International Scientific and Theoretical Conference

VOLUME 2

Valencia, 2021

Chairman of the Organizing Committee: Holdenblat M.

Responsible for the layout: Bilous T.

Responsible designer: Bondarenko I.

T 40 **Scientific forum: theory and practice of research:** collection of scientific papers «SCIENTIA» with Proceedings of the I International Scientific and Theoretical Conference (Vol. 2), June 18, 2021. Valencia, Kingdom of Spain: European Scientific Platform.

ISBN 978-1-63848-585-8

DOI 10.36074/scientia-18.06.2021

Papers of participants of the I International Multidisciplinary Scientific and Theoretical Conference «Scientific forum: theory and practice of research», held on June 18, 2021 in Valencia are presented in the collection of scientific papers.

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences and registered for holding on the territory of Ukraine in UKRISTEI (Certificate № 228 dated 25 February 2021).

Conference proceedings are publicly available under terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0).

UDC 001 (08)

© Participants of the conference, 2021

© Collection of scientific papers «SCIENTIA», 2021

© European Scientific Platform, 2021

ISBN 978-1-63848-585-8

CONTENT

SECTION 21.

PHILOLOGY AND JOURNALISM

BADIIY ADABIYOT VA YOSHLAR KAMOLATI

Bayeshanov A.M. 9

DEVELOPING “CREATIVE THINKING” SKILLS BY TEACHING FOREIGN LANGUAGES TO PRIMARY SCHOOL STUDENTS

Ganieva Sh.A., Ijtimoiy hayotga bo’lgan qarashlar, Matkarimova Feruzabonu Alijon qizi12

IJTIMOIIY HAYOTGA BO’LGAN QARASHLAR

Matkarimova Feruzabonu Alijon qizi 15

PHONETIC CHANGES IN THE ENGLISH LANGUAGE IN THE AGE OF WILLIAM SHAKESPEARE

Potapenko N. 17

TRANSLATION AS A MEANS OF ENRICHING TERMINOLOGY

Roman V.V. 19

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ВІЗУАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ У ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID-19

Яненко Я.В. 22

ОБРАЗ ЖІНКИ В РОМАНІ АЙН РЕНД «АТЛАНТ РОЗПРАВИВ ПЛЕЧІ»

Халявка Л.В. 24

SECTION 22.

PHILOSOPHY AND POLITICAL SCIENCE

EPISTEMOLOGICAL PROBLEMS OF EMPIRIOCITICISM IN THE PHILOSOPHY OF RICHARD AVENARIUS

Tyukmaeva A.M. 26

МЕТМОРФОЗИ САКРАЛЬНОЇ ТРАДИЦІЇ В ПОСТМОДЕРНІ

Полякова О.О. 31

ПРОБЛЕМАТИКА КОНСТРУЮВАННЯ ТА ІНТЕГРАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Баранівська М.М. 36

УГАСАНИЕ «ОДНОРАЗОВОЙ» ЦИВИЛИЗАЦИИ

Шедяков В.Е. 42

SECTION 23.

PEDAGOGY AND EDUCATION

APPLICATION OF DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF ENGLISH GRAMMAR

Slodynytska Yu.R., Hudyma H.B.47

DEVELOPING INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE OF FUTURE TOURISM SPECIALISTS

Rembach O.O.50

LEGO-ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Ніколенко Д.Ю.54

SOME ASPECTS OF ELT SELF-EVALUATION

Hovorun A.56

YOSHLARNI KASB TANLASHGA UNDOVCHI TA'SIRLAR

Hojikarimova G.T., Merganova U.M.58

ВАЖЛИВІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ОСВІТНІХ ПЛАТФОРМ ПРИ НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Парфьонова О.В.61

ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ТЕАТРАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ТВОРЧОМУ РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Денисенко В.В.63

ИССЛЕДОВАНИЕ СУЩЕСТВУЮЩИХ НАУЧНО-МЕТОДИЧЕСКИХ И ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАТИВНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ ОРГАНИЗАЦИИ АДАПТИВНОГО ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА ПОДГОТОВКИ В ВУЗАХ

Бакунов А.М., Бакунова О.М.65

КАТЕХИЗАЦІЯ І ВИХОВАННЯ ХРИСТІЯНИНА В УМОВАХ САКРАЛЬНИХ СПОРУД

Ніколенко Л.І.68

КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД ЯК МЕТОДОЛОГІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

Мергель Т.В., Юсипчук У.В.71

МОНІТОРИНГ НАВЧАННЯ УЧНІВ З НИЗЬКОЮ УСПІШНІСТЮ

Хлебнікова Т.М., Калашнікова М.І.73

ОСОБЕННОСТИ МОТИВАЦИИ К ОБУЧЕНИЮ И ОТРАБОТОК АКАДЕМИЧЕСКИХ ЗАДОЛЖЕННОСТЕЙ СТУДЕНТАМИ МЕЖДУНАРОДНОГО ФАКУЛЬТЕТА С УЧЁТОМ ИХ ПРИНАДЛЕЖНОСТИ К НЕКОТОРЫМ ТИПОЛОГИЯМ

Ткаченко Е.В., Дрисс Белаяш76

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ НАВИЧКАМ ГОВОРІННЯ ТА АУДІЮВАННЯ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ Сокирська О.С., Буга С.Ю.	81
ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ АДАПТИВНОЮ ШКОЛОЮ ПОВНОГО ДНЯ Хлебнікова Т.М., Кошман А.С.	83
ОТ ЗАУЧИВАНИЯ К ОСМЫСЛЕНИЮ ИЛИ КАК ВОСПИТАТЬ СТУДЕНТА-ПОНИМАТЕЛЯ Конопля Л.А., Феськов В.М.	87
ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ У ФОРМУВАННІ ТА РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ЗВО Драчук М.І., Федорович З.Я.	89
ПРОБЛЕМА ТАТАРСЬКИХ НАБІГІВ НА УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В XVI – ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ XVII СТ. У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ Денисюк В.І.	91
ПРОФЕСІЙНИЙ ПІДКОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК МЕТОДОЛОГІЯ ГОТОВКИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ Мергель Т.В., Юсипчук У.В.	95
ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОЦЕСУ ЧИТАННЯ ТА ПИСЬМА Дрозд Л.В.	97
РОЗВИТОК ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ДО ІНОВАЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Галайко Ю.А.	100
РОЗВИТОК МАТЕМАТИКИ З ДРЕВНІХ ЧАСІВ ДО XIX СТОЛІТТЯ Матвійчук Р.Д.	103
СТАЛЕ ХАРЧУВАННЯ ЯК ОБ'ЄКТ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЕКТУ В ПІДГОТОВЦІ УЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ Лихолат О.В.	107
СТАНОВЛЕННЯ ХОРЕОПЛАСТИКИ СУЧАСНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ У ВИКОНАВСЬКІЙ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ ХОРЕОГРАФІВ-НОВАТОРІВ Степанова Л.В., Шумко Д.С.	110
СУЧАСНА ТЕОРІЯ САМООСВІТИ СТУДЕНТІВ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ Нестеров О.К.	116
ТВОРЧЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ Бурак В.Г.	119

SECTION 24.

PSYCHOLOGY AND PSYCHIATRY

ДІАГНОСТИКА МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ ФАХІВЦІВ, ЩО НАДАЮТЬ ПСИХОЛОГІЧНУ ДОПОМОГУ ПОСТРАЖДАЛИМ ВІД ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ Царенко Л.Г.	122
СУЇЦИДАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ПОВЕДІНЦІ БАТЬКІВ ДІТЕЙ З КОМПЛЕКСНИМИ ПОРУШЕННЯМИ РОЗВИТКУ Шевчук В.В.	125
СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ НА МОТИВАЦІЮ ЛІДЕРСТВА ОСОБИСТОСТІ П'янківська Л.В.	128

SECTION 25.

MEDICAL SCIENCES AND PUBLIC HEALTH

APPLICATION OF BILE DRAINING MINI-INVASIVE INTERVENTIONS IN CASE OF BLASTOMATOUS MECHANICAL JAUNDICE Kosulin S.	131
МІКРОБІОТА СЛИЗОВОЇ ОБОЛОНКИ ПІДНЕБІННИХ МИГДАЛИКІВ У ДІТЕЙ, ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ТОНЗИЛІТ Науково-дослідна група: Сидорчук Л.І., Джурак В.С., Сидорчук Л.П., Міхєєв А.О., Бліндер О.О., Сидорчук І.Й., Яковичук Н.Д.	133
ОНТОЛОГІЧНА МЕДИЦИНА: ПОШУК КОДУ В'язовський Ю.І.	137
ПРОБЛЕМА ІСНУВАННЯ ЛГБТ-СПІЛЬНОТ В УКРАЇНІ ОЧИМА СУЧАСНИХ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ. Науково-дослідна група: Тереник С.А., Луц А.А., Соломко А.Р., Ібрагімова Р.Е. кизи	140
РОЛЬ ПЕНИЦИЛЛИНОГО РЯДА В ЛЕЧЕННІ ТОНЗИЛЛЯРНОЇ ПАТОЛОГІЇ Муродова М.М.	145
ТАЖРИБАДА ГЕН-МОДИФИКАЦИЯЛАНГАН СОЯ ИСТЕЪМОЛ ҚИЛГАН ЛАБОРАТОРИЯ ҲАЙВОНЛАРИДА ОЛИБ БОРИЛГАН ЦИТОГЕНЕТИК ТАДҚИҚОТЛАР НАТИЖАЛАРИ Нуралиев Н.А., Алланазаров А.Х.	149
ХАРАКТЕРИСТИКА МІКРОБІОМУ СЛИЗОВОЇ ОБОЛОНКИ ПІДНЕБІННИХ МИГДАЛИКІВ ЗА ХРОНІЧНОГО ТОНЗИЛІТУ Науково-дослідна група: Сидорчук Л.І., Міхєєв А.О., Бліндер О.О., Сидорчук І.Й., Сидорчук Р.І.	151

Хлебнікова Таліна Миколаївна

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент
кафедри наукових основ управління

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, Україна

Калашнікова Марина Ігорівна

магістр управління закладом освіти, вчителька

Харківська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 92, Україна

МОНІТОРИНГ НАВЧАННЯ УЧНІВ З НИЗЬКОЮ УСПІШНІСТЮ

Головною метою закладу загальної середньої освіти, в умовах розбудови Нової української школи, є розвиток школяра як особистості, що прагне до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готової до свідомого життєвого вибору та самореалізації, трудової діяльності та громадянської активності. Тому важливою є проблема запобігання неуспішності школярів у навчанні. Це питання, у своїх наукових роботах, ґрунтовно досліджували Ю. Бабанський, А. Бударний, А. Гельмонт, М. Данилов, В. Оконь, М. Мурачковський, В. Цетлін та ін. У наукових дослідженнях зазначають, що контингент учнів які відчувають труднощі в навчанні, становить приблизно 12,5 % від усієї кількості учнів.

Під неуспішністю науковці розуміють невідповідність підготовки учнів вимогам змісту освіти, досягненню інтегральних результатів у навчанні (сформованості ключових компетентностей).

Неуспішність учнів зумовлюється як їхніми індивідуальними особливостями, так і тими умовами, в яких протікає їхній розвиток. Також вчені окремо виділяють причини, пов'язані зі школою, та причини, які пов'язані з сім'єю [1, 2].

Причини неуспішності навчання дитини в школі зазвичай проявляються в комплексі, а показники роботи вчителя на уроці, спрямовані на подолання неуспішності в навчанні школяра, є занадто узагальненими, тому на їх основі можна оцінити результат, але неможливо визначити ефективність тієї чи іншої окремої педагогічної дії, ступінь її відповідності кінцевій меті навчання.

Ця реальність вимагає детального вивчення в закладі освіти і тому ми вважаємо за необхідне проводити моніторинг спрямований на вивчення предметної неуспішності та внесення корекції в діяльність вчителя.

У науковій літературі моніторинг розглядають як функцію управління, як інформаційну, діагностичну, наукову, прогностичну систему, реалізація якої відбувається в межах управлінської діяльності, як засіб управління [3]. Ми розглядаємо моніторинг як процес безперервного науково обґрунтованого, діагностико-прогностичного слідування за станом, розвитком педагогічного процесу, з метою оптимального вибору освітніх цілей, завдань і засобів їх розв'язання.

За своєю внутрішньою будовою моніторинг об'єднує три важливих управлінських компонента: контроль та експертизу різноманітних боків діяльності школи й систему інформаційного забезпечення управління. Він ґрунтується на цих компонентах, але не замінює жодного з них, оскільки не може бути ні контролем, ні експертизою, ні системою інформаційного забезпечення. Крім того, без існування в школі всіх цих систем організація моніторингу неможлива.

Пропонований моніторинг включає комплекс методик, які дозволяють досліджувати

проблему та приймати правильне управлінське рішення. Використані методики не забезпечують отримання загальнозначущих наукових результатів, але в разі вмілого використання є надійним помічником керівника закладу освіти, допомагають йому орієнтуватися в освітній ситуації, правильно оцінювати її, приймати управлінське рішення на науковій основі, тобто на основі об'єктивних даних.

Перший етап моніторингу здійснюють у такий спосіб: керівник після оголошення мети моніторингу проводить методичний семінар для вчителів школи на якому визначають *причини неуспішності учнів і проблем, пов'язаних із нею*, прогнозують негативні явища у роботі з учнями з низькою успішністю, вибудовують схему аналізу *причин неуспішності учнів*.

До суб'єктивних *причин неуспішності учня науковці відносять* проблеми в розвитку мислення, а також особливості інтелекту школяра; прогалини в знаннях, уміннях і навичках з окремих предметів; недостатньо сформовані загальні вміння й навички навчальної праці; вади фізичного розвитку, що впливають на навчальну працездатність; негативне ставлення до навчання [1].

Об'єктивні причини неуспішності учня можуть проявлятися в результаті: недоліків у діяльності вчителя (неефективність дидактичного впливу, у тому числі недостатня навчально-методична й матеріальна забезпеченість навчального процесу); недостатнього впливу родини; впливу однолітків; відсутністю належних зв'язків між педагогами й батьками тощо.

До негативних явищ у роботі з учнями з низькою успішністю можна віднести: невідповідність процедури оцінювання; невідповідність програм індивідуальним можливостям учнів, реальним умовам навчального процесу; неточний добір критеріїв у системі діагностики учнів із низькою успішністю; помилки в зіставленні прогнозованих можливостей учнів; помилки в оцінюванні результатів навчальної діяльності учнів із низькою успішністю, необ'єктивність аналізу отриманих даних; відсутність належної підготовки й зацікавленості окремих учасників роботи в її ході та результатах.

Важливим у роботі з такими дітьми є формувальне оцінювання діяльності учня яке фіксує не результат а оцінює процес та стимулює школяра до просування по індивідуальній освітній траєкторії, що значно підвищує рівень пізнавальної мотивації. В основі мотивації мають бути оцінка, коментар за допомогою якого учень може простежувати свої кроки та розуміти, наскільки він наблизився до своєї цілі.

Другим етапом моніторингу є діагностика.

Створення можливостей одержання кожним школярем і вчителем необхідної інформації про хід і результати освітнього процесу для своєчасного його коригування – найважливіше завдання педагогічної діагностики.

Коригувальну (поточну) діагностику проводять у самому процесі організації навчальної діяльності учнів, вона орієнтує педагога на зміни, що відбуваються в знаннях дітей. Одночасно оцінюють правильність раніше прийнятих рішень. Інформація, отримана в результаті поточної діагностики, допомагає вчителю швидко, точно та з мінімумом помилок коригувати свою роботу й удосконалювати стиль навчання з дітьми. Через коригувальну діагностику педагог має можливість швидко реагувати на зміни в рівні навченості школярів і тим самим забезпечити можливість більш активної, самостійної та творчої участі їх у навчальній діяльності. Важко передбачити вибір найефективніших методів і засобів індивідуального впливу. Поточна діагностика виконує роль експрес-інформації і цим допомагає швидко прийняти управлінське рішення щодо вдосконалення педагогічної діяльності.

В процесі діагностики визначають школярів які неправильно ставляться до навчання, які мають труднощі із засвоєнням матеріалу, у яких відсутній навчальний і пізнавальний інтерес, у кого не сформовані навички навчальної діяльності.

Серед причин низької вмотивованості учнів виділяють недостатню зацікавленість,

страх перед невдачею, хибні цінності, навчальні проблеми, недостатнє або надмірне навантаження, потребу в увазі, емоційне перевтомлення, низькі очікування батьків чи викладачів, вираження своєї позиції (своєрідний акт протесту) [4].

З метою визначення причини неуспішності учня використовуємо анкетування школярів. Звісно, анкета не дає можливості визначити всі можливі причини неуспішності, тому важливо, щоб учень мав можливість вказати й на інші обставини, які заважають йому вчитися.

За результатом аналізу анкети педагоги зможуть побудувати індивідуальну освітню траєкторію учня та на основі індивідуального підходу наповнити її змістом, корисним саме для нього.

Роботу завершують проведенням педагогічного консилиуму або педагогічної ради де аналізуються причини неуспішності учнів та фактори які її зумовлюють (здоров'я, уміння концентрувати увагу, оперативне (швидке) запам'ятовування, уміння самостійно виконувати завдання на уроках, рівень розвитку навчальних умінь та ін.). Результати аналізу анкет та спостережень які ми отримуємо під час відвідування уроків вчителів дають можливість побудувати технологічну карту роботи по подоланню визначених проблем.

Наступний етап моніторингу неуспішності передбачає організацію спеціальних занять за двома напрямками: розвиток в учнів необхідних навчальних умінь, оскільки в багатьох випадках їх відсутність є основною причиною неуспішності, і корекційно-методичну роботу з учителями, спрямовану на усунення недоліків у дидактичних матеріалах і навчання вчителів ефективних технологій спілкування й викладання.

Список використаних джерел:

1. Захарчук Н. (2009). Якщо дитина не хоче вчитися. *Психолог.* (46), 7–10.
2. Козігора М. А. (2020). Неуспішність учнів початкової школи як педагогічна проблема. *Інноваційна педагогіка.* (22, т. 1). Вилучено з: http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2020/22/part_1/14.pdf.
3. Хлебнікова Т. М. (2013). Управління навчальною діяльністю. Харків : Основа. (224).
4. Поклонський О. О. (2012). Учнівська неуспішність та засоби її подолання на уроках географії. *Проблеми безперервної географічної освіти і картографії,* (16), 96–99. Вилучено з: https://goik.univer.kharkov.ua/wp-content/files/issue_16/16_28.pdf.